

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Moravská zemská knihovna v Brně poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů Digitální knihovny MZK podléhá autorským právům. Využitím Digitální knihovny MZK a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z Digitální knihovny MZK není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Národní listy**

Vydavatel: **Julius Grégr**

Vydáváno v letech: **1861 - 1941**

Číslo ročníku: **30**

Číslo výtisku: **17**

Datum vydání čísla: **18.1.1890**

Identifikátor ISSN: **1214-1240**

Stránky: **(1), (2), (3), (4), (5), (6)**

Číslo v Praze za 2 kr.
a na venkově za 2 kr.

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.
Tam je též redakce
a expedice.

Vydává se v Praze
o druhé hodině.

NÁRODNÍ LISTY.

Odpolední vydání.

Na „Národní Listy“
ranní a odpolední
předplácí se:

v Praze
v administraci
na měsíc 1 zl. 30 kr.,
ve filiálkách
na měsíc 1 zl. 45 kr.

Poštou:
na měsíc 1 zl. 90 kr.
s dvojitou zásilkou:
na měsíc 2 zl. 20 kr.

Telefonické zprávy „Nár. Listů“.

E. Z Vidně, 18. ledna. „Neue Fr. Presse“ přináší dnes dost podrobný a dost věrný obraz všeho toho, co lze považovati za výsledek konferencí. Mnohé zní jako pouhé opakování našich sdělení. Jenom, že z „Neue Fr. Presse“ a z jednoho místa článku „Deutsche Ztg.“ rozhodněji a ostřejší vyznívá vítězná smyšlenka Němců, než jsme my v nynějším stadiu vyrovnávacích pokusů a ze šetrnosti ku druhé straně dle fakt nám známých označiti mohli.

„Neue Fr. Presse“ prohlašuje, že výsledek konferencí přesahuje všechna německá očekávání. Byly prý docíleny základy pro úplné dorozumění se mezi českou a německou stranou v Čechách. „N. Fr. Presse“ vykládá, jak rozřešena byla otázka školní a dokazuje, že nátlakem Gautsche dosažena ve věci této shoda. Zemská školní rada bude mít, jak již oznámilo, české a německé oddělení. Souhrnný počet členů zemské školní rady bude rozmnožen. Minoritní školy byly od Němců v zásadě přijaty, ale způsob vyřízení bude německý. Národní minority obdrželi školu tenkrát, když dotyčný obecní úřad zjistí dostatečný k tomu počet dětí. Však ne obec vydržovati bude takovou školu, nýbrž v první řadě dotyčná národní menšina sama, jež přináležeti bude do nejbližšího školního okresu vlastní národnosti. Nestačí-li na vydržování takové školy přírůžky školní, bude se deficit hrádati z prostředků zemských.

O zemědělské radě nepřináší „N. Fr. Pr.“ nic více, než co do věrejška bylo oznámeno v „Nár. Listech.“ Dnešní naše zprávy o této věci jsou v jmenovaném listu uznány.

Otázka jazyková nebyla, dle „N. Fr. Presse“, definitivně vyřízena. To jest otázka ta nemohla prý býti na konferencích ani vyřízena, poněvadž prý spadá v exekutivu a tedy v pravomoc vlády. „N. Fr. Pr.“ potvrzuje také zprávu naši, že od Němců žádané ohraničení okresů dle národnosti přijato. Při příležitosti té pak připomíná, že česká většina nikdy žádosti toho druhu nezamítala, nýbrž jinonárodní obce z okresů z pravidla vylučovala.

FEUILLETON.

V starostech o Bělícku.

Ze zápisů venkovského lékaře.

„Chvála bohu, že jsem doma,“ oddychl jsem si, sestupuje se selského vozíku, na němž jsem déle než hodinu se trmácel k téžce nemočenému kováři do Stráže a zas hodinu nazpět domů za nejprudčího větru a březnové pliskalice. Moje hospodyně Manca křičovala se, spatřivši, kterak až zímnik mám zvlhlý, ačkoliv přes tento navlákám o svých vyletech vždy kaučukový plášť a kápi. Bručela, že oběd již přestýdl a že tu byla nějaká tetka již po páté pro ty prášky a při tom že jí v kuchyni podlahu potapala — kdož ví, co všechno ještě dále bručela.

Kázal jsem strojiti na stůl a pospíši jsem ještě do vedlejšího pokoje, do své lékařny, připraviti prášky, bych pak klidně poobědvali mohli.

Leč ještě jsem ani nezačal odvažovati, již slyším za dveřmi zase pevně hromotiti Mančin hlas: „Což si nemůžete, vy prajedeně dědku, dříve dolo poradně otřít boty?“ Kape z vás jako z hastrmana, podívejte se, celá kaluz a zrovna milostpanovi před lékařnu!

Otevřel jsem přichození sám dveře, zve jej vlídně dál. Byl to starý výměnkář, upjatý ve tmavomodrý soukenný kabát o dlouhých sošech a s hlavou zachonoulenou v tučet vlíněných šátků, tak že hlavu ode trupu nebylo rozeznati.

Mimo to uvádí, že český sněm přijal usnesení, že každá v ohledu tom oprávněná žádost má býti příznivě vyřízena.

Vládě uloženo za povinnost utvořiti co možná stejnorodé okresy a tím de facto zřízení souvisejícího jazykového území. Český sněm má míti při tom pouze hlas poradní. (?) Až zřizeny budou zeměpisné základy nového rozdělení okresů, bude upraveno, jaký má v německém území při politických úřadech a soudech zavlažnouti způsob užívání obou zemských jazyků. Zatím nebude jazykové nařízení z roku 1880 v celé přísnosti prováděno, zejména pokud se týče vyřizování českých podání.

Následkem toho nebude naprosto záduocno, aby všichni zeměpanští a soudní úředníci v německých okresích byli českého jazyka znali. Tomu prý dosud také nebylo a v budoucnosti se od onoho požadavku úplně upustí a upraví se poměry v ohledu jazykovým dle potřeby.

Rozdělení vrchního soudu na český a německý senát a shody, pokud týče se rovnoprávnosti jazykové při samosprávných úřadech, dotýká se „N. F. Presse“ jen povrchně. Němci osvědčili prý tím, že svolili ku zřízení zvláštní české obchodní komory v Čechách velikou ústupnost oproti Čechům. Učinili prý tak ovšem proto, že tím oboudu pražské obchodní komory oddřiznuta bude část a Němci následkem toho budou mít naději na dosažení většiny v komoře této, nebašpoň na dosažení takového počtu hlasů, že budou Čechové nuceni uzavíratí s nimi kompromisně pro volby poslanců na sněm a na radu říšskou.

„Neue Fr. Presse“ zaznamenává také pověst, že očekává se revize volebních řádů pro obchodní komory v Čechách. O kurifích sněmovních ví „Neue Fr. Presse“ tolik, co dnes již oznámeno v našem listě. Týž list domnívá se, že kdyby konference o zřízení kurif, které beztoho mají býti jen pokusem, se nedohodly, nebyl by tím výsledek vyrovnávacích porad nijak zmařen. Následkem docílené shody vstoupí prý Němci na český sněm. Jest-li dojde k dodatečnému zasedání sněmovnímu, bude prý toto jen velmi krátké.

Vetlačil se na široko do dveří, div jich s sebou nevzal a ještě se v nich otočil kolem vlastní osy. „Libějí odpustit, jemuostpane, že nesmekám,“ omlouval se výměnkář, „nejde mi sundat čepice, mám ji přivázanou přes uši. Jdu k panu doktorovi až ze Stráže. Kriste pane, to jsem zkusil!“ Taková čina! A přes dvě hodiny se pachtim v téhle rebelii!

„A co že jste se, tatiku, nepoptal, vždyť jsem ve Stráži byl u nemočeného kováře, teprve teď před chvílí odtahtum jsem přijel,“ odvětil jsem starému sedláku, podáváje mu židli. „Óh, kdež pak jsem mohl čekat, až jestli milostpán přijede!“ zabědloval staroch. „Jaké čekání, když je Bělíček tak zle! Až srdce usedá, podívali se člověk na ni. Oči má, libějí se podívat, milostpane,“ vybízel mne stařec, bych ku slovům jeho sledoval příslušný posunek, „oči má zrovna potažené jako šlojifem, dech jí takhle sípe: ech, ech, ech; ani sebou nepohne, když jí takhle po hlavě pěkně pohladím, ode větrka nepije, nežere a leží takhle natažena“ — a stařec učinil při tom gesto, až se mu zmoklé šosy kabátu odhazovaly. „Zrovna jako by má zlatá Bělíčka dodělávala,“ hořekoval výměnkář. „Má ty umačený spatiteli, co bych si bez ní počal? Zdechne-li, jsem opuštěným zebřákem. Syn má ovšem v stáji ještě čtyři kusy, ale mně by do výměnky sotva ještě jednou krávkou dával. Ach, libějí se smilovat, milostpane, a nějaký lék mi pro ni upravit, ale takový, který pomůže!“ dožadoval se důtklivě staroch.

Dotčenou shodou změní prý se politické poměry nejen v Čechách, nýbrž také v celém Rakousku. Utvoření se seskupení stran v parlamentě a poměr jejich mezi sebou, musí prý se také změnit. Na vládě záleží, bude-li národnostní smír v Čechách pro celé Rakousko užitečný a spásnosný.

E. Z Vidně, 18. ledna. Při věrejši konferenční debatě o volebním řádu žádali prý Čechové, aby velkostatkářská komise na český sněm volila dle týchž okresů, jako na radu říšskou. „Deutsche Ztg.“ shrnuje úsudek o konferencích v ta slova, že dosaďvaní výsledky jejich mají zásadný a velký význam pro Němce.

Oficiósní „Tagblatt“ konstatuje s velikým poyděkem, že vyrovnání stalo se na půdě ústavy, že Mladočesi a Mladoněmci budou prý ovšem proti docílené shodě protestovati a že vyrovnání stalo se bez spolupůsobení klerikálů. Co následek vyrovnání žádá „Tagblatt“, aby stalo se také něco v hospodářském ohledu v zájmu Vidně.

Konečně také vlastní oficiósově projevují oproti vyrovnávacím konferencím uspokojení nad dosavadními jejími úspěchy. Vládní „Presse“ konstatuje sice, že konference přinesly zásadnou shodu o národním sporu v Čechách, ale tím celá práce není ještě vykonána. Ujednání delegátů musí býti stranami teprve schváleno a tu pak bojí se vládní list vlastního zápasu, těší se však naději, že delegáti prosadí u svých stoupenců obou stran přijetí smlouvy ve Vidni ujednané.

Také „Fremdenblatt“, který stejně jako „Presse“ vzdává účastníkům konferencí nejlichotivější chválu, praví, že nelze ještě mluviti o dokonalé a zcela zakonované shodě. Podivno dosti, hlavní zásluhu na dosavadním úspěchu konferencí přičítá vládní list Plenarovi. On dal prý konferencím cíl a směr. Němci prý jednali umírněně, smílivě, loyálně a jako věrní synové země české, protože uvedli v debatu jenom záležitosti specificky české a jiné, které náležejí v obor říšské rady, nechali in suspensio.

Poslanec dr. Mattus nevrátí se již do Vidně k nastávajícímu zasedání poslancecké sněmovny a oznámí nejspíše v první schůzi této svoji resignaci. Dr. Sturm ohlašuje v příspěje na městskou radu v Jihlavě, že vzdává se veškeré činnosti politické a tím

„Inu,“ pomyslíl jsem si, „kolega zvěrolékař mi zajisté odpustí, že do fomesla se mu pletu. Než by výměnkář došel až do městečka, možno, že by mu zatím jeho miláček pošel.“ Dal jsem se tedy chutě do připravování léku pro nemočenou krávku.

Výměnkář, jenž dosud vyprávěl a vykládal v jednom proudu bez zastávky, ihned rázeme umkl, jakmile spatřil, že vydávám ze zásevek přípravky k léku. Sedl jako pěna, a přes tu chvíli otrá si s čela perlice se pot rukama. Má na nich velikánské rukavice s palec, z hrubého sukna šité. Je mu v nich nevolno i nevolno v celém tom vlněném zakuklení, v němž se sotva otočiti může. Ani neudatuje divá se po mně jako po kouzelníku, jenž nesmí býti při tajemné své práci ani slůvkem vyrušován.

I když jsem mu dával nutná nařízení, jak s nemočenou krávou zacházeti má, poslouchal upjatě beze slova, ale potom se mu vrátila ihned řeč. Natíkal, jaká že malá úroda loni byla, pořád že moklo, že za obilí syn nestržil ani s polovinu jako předloni, brambory že ohnily, a že ani letos nebude jinak; sněhu bylo krapítek, osení ani se nezařfálo, poroste snad na hlucho atd.

„Ale výměnek se vám přece rádně dostává, vidte, tatiku?“ zkracoval jsem mu řeč, abych se konečně k obědu dostal.

„Buď bohu chvála, všecko rádně dostávám. Syn mě nesdíi a nevěsta také ne. Nu, a tuble si vezmou, milostpane, za lék,“ vytyčil se konečně. „Ale libějí si tuble ze šosu sám vytáhat.“

také činnosti na moravském sněmu, na kterou se chtěl, resignovav na říšský mandát, obmeziti.

Telegrafické zprávy.

Z Říma, 17. ledna. (C.-B.) Vévoda Aostský v Turině nemocněl zánětem plic. Horečka je poměrně skrovná, komplikace se nepozoruje dosud žádná. K nemocnému povolán odtud dr. Baccelli.

Z Madridu, 18. ledna. (C.-B.) Královna-vladařka uložila předsedovi poslanecké sněmovny Monzu Martinezovi zřízení ministerstva. Martinez v úkol ten se uvázal a chce sestaviti ministerstvo smíru.

Z Lisabonu, 17. ledna. (C.-B.) Valný meeting obchodnického spolku, jednaje o přerušení obchodních styků s Anglií, unesl se na modalitách, jak by bylo možno odmítnouti anglické peníze, zjednat v Africe nové trhy, nepouzívati anglických lodí a vyhledati nové trhy pro portugalské výrobky v Evropě.

Epistolý o významu hnutí husitského.

Epistola druhá.

Stav lidu českého i německého za Karla IV. a krátce po něm.

(Dokončení.)

Pohlédneme-li do doby ještě starší, uvidíme, kterak právě ti králové, kteří o samostatnost tohoto království a postavení jeho na venek chvalně se přičinili, k nižším třídám českého lidu hůře než otčímsky se chovali.

Král Přemysl Otakar I., Václav I. a Přemysl Otakar II. vypuzovali poddaný český lid z jeho sídel, aby se mohla ztřídit pohodlná hrazená města s vyhrazeným právem provozovati řemesla, obchod, tržbu, přivolanému obyvatelstvu německému, kteráž vyřata jsou z povinnosti živních čili okresních, úplné samosprávy požívala, tak že o rozmožení svého jmění podle vůle své starati se mohla.

Zatím, co nižší vrstvy českého lidu úplně byly zanedbávány, rozmožil se pod ochranou a přízni dvorských kruhů živel německý všude při těch zdrojích, ze kterých plynulo bohatství bez velkého namáhání. Při delším trvání tohoto vládního směru bylo by se české království i bez války stalo úplným majetkem Němců, až se na pohled těšilo úplné samostatnosti. A jak se k tomu chovala česká šlechta? Ta ovšem i při své poměrné zářlivi na cizince, na města, na pocestné kupčíky, ulevuje si, kde se to dalo dělati, prostředky násilnými, ale přece jí šlo především o výsady stavu vlastního, aby sama nebyla cizinci vytlačována z tučných míst: pro lid nižší mnoho smyslu neměla, zlepšení jeho stavu ani si nepřála, aby se jí snad nevymknu z poddanosti. Tak o výnosná místa

nout peníze, nemohu se pro ty plachty okolo krku ani otočit.

Obrátil se ke mně zády a já vydobýval z hluboké kapsy pytlíček s penězi. Konečně jsem ho vyvolil ze spousty suchých kůrcíček, holubích prc, kapesníků atd. Sam jsem si jej musil otevřít. Vysypav celý obsah na stůl, napočítal jsem třináct drobných krejcarů, několik trojnuků a čmrd.

Spočítal jsem za lék dle taxy. »Za ordinaci vám odpustím, ale lék je za 43 kr., ty musíte zaplatiti.«

»Nu, vezmou si zatím všecko, co mám, ostatní doplatím, až zase sem do Vranova přijdu. Tak, a teď mi libejí ještě ten lék strčit tuhle do kapsy. Zaplat jim to pán bůh a jsou tu pěkně s pánem bohem,« poroučel se výměnkář.

»Když jste začal, tatíku, mluvit o nemocné Bělčice,« povidal jsem ještě na rozehodnou, »myslil jsem, že vám to státně nějaká dívčice.«

»I kdo pak by křtil děvče Bělčíkou,« zamáhl se staroch. »Ale státně nám divčí, věru, státně nejstarší synova dcerka,« vykládal již ve dveřích staroch. »Již pátý den leží. Nu, pán bůh jí pomůže. Je to dobré divčí. Za těch patnáct let, co je na tom božím světě, neublížila ani kufeti.«

»Již pět dní že státně?« zeptal jsem se velice přímě, neboť vím, bohužel, ze své praxe, že povolávají lékaře až s kněžem zároveň. »To neposlal syn vás pro mne? A vy jste mi, tatíku, pěkný děd! Kráva vám státně teprve ode věrka a šel jate ke mně pěšky dvě hodiny cesty a v takové čině!«

v zemi české dělila se domorodá šlechta a cizorodým lidem stavu měšťanského.

Karel IV. otevřel v Čechách cestu ku vzdělání vyššímu. Založil universitu ne snad jen pro lid národnosti české; ale pro obyvatele země české vůbec a ne snad jen pro tyto, nýbrž pro příslušníky všech okolních národů. On nenadal Čechy při učení tu nějakými zvláštními výsadami, naopak za příslušného ohledu na cizince vykazal jim tam místo skrovné. Ale lid český chopil se podané mu příležitosti k vyššímu školnému vzdělání tak, jak toho nikdo neočekával, a při smrti Karlově r. 1378 bylo u nás tolik vyššími školami vzdělaných Čechů, jako nikdy před tím.

Avšak lid ten chtěl býti netoliko vzdělan, on svoji vzdělaností chtěl si také dobytí nějakého lehčího a výnosnějšího zaměstnání, než jaké mu dosud bylo přisouzeno. Ale kde se ho nabrati, když úřady, školy, kláštery až do přebytečna obsazeny byly cizinci? Bylo tedy Čechům za všech brátí jen tím, o cizinci nestáli, nebo k čemu pro nezalost jazyka českého způsobilosti neměli, na př. učitelováním na školách vesnických.

Tak v první době po Karlovi živel německý, zmohutnělý dosavadní protekci shora, houževnatě a neústupně držel se všech těch výnosných míst, k nimž mu dopomohla krátkozrakost a národní neuvědomelost českých panovníků.

Naproti tomu jako rázem ač způsobem přirozeným dorostl duševně český živel domácí, který počal cítiti, že je ve své domovině odtržen.

V takovýchto kritických dobách, kde nejnaléhavější životní potřebnosti velkých vrstev hlásí se o své ukojení, dojde snadno mezi nimi ke sporu a k roztržce. Za Václava IV. nastal spor a po něm roztržka mezi Němci a Čechy o spravedlivé zastoupení na universitě. Bojovala tu protežovaná nadvláda Němců s přirozeným právem Čechů, což později podrobněji bude vysváno. Vinu té roztržky sváděli někteří na Husa. Avšak ne Hus byl jí vinin; přišla sama sebou přirozeným průběhem věcí. Hus toliko stál na té straně, která hájila věc spravedlivou, což mu nemůže býti k necti. O nějaké zvláštní nenávisti k Němcům pro rozdílnou jejich národnost nebylo u něho ani stopy. Čtili toliko, co každý vzdělaný Čech doby té čísti musil: že Čechům, synům vlasti, v rodné domovině jejich skrze protežovaný živel cizí děje se krivda, a stál o její napravení, v čemž by si ho vzdělaní Čechové i nynější doby mohli vzíti za příklad.

Jestě jest nám zmíniti se o stavu mravním tehdejšího obyvatelstva v naší zemi. Karel IV. byl křestan s tělem duší a hlavní péčí jeho bylo, aby křestanství dostatečnou mělo podporu. Vystavěl mnoho chrámů, zakládal nadace na podporu stavu duchovního a podporoval arcibiskupa Arnošta v jeho snaze o vzdělání mladých kněží. Žádný král před ním ani po něm nesvezl do Prahy a na svůj Týn tolik svatých

»Oh, milostpane,« bránil se výměnkář, »však ona se pozdraví. Je to divčí silné. My sedláci nejsme tak choulivostiví jako páni z města.«

»A nač si stěžuje?« zeptal jsem se ještě.

»I jen tak. Hlava jí tuze bolela. Ale teď je těžko říci, nač si stěžuje. Chytl se jí fantas. Mluví a pořád mluví ve dne v noci samý nesmysl. Křičí a zase se směje. Z postele jim utíká, má jí nevěsta co držet. Ale nastydnout se nemůže. Nevěsta topí, že je tam v sednici jako v horkém hrnci. Jen co se to divčí dostane do potu, bude dobře. Sám jí vařím lipové thé. Také jsem jí dal trochu jalovecové.« A staroch vyprávěl, až mi vlasy vstávaly.

Nechal jsem jej po svém obvyklém vymluviti a pak jsem se teprve dotazoval po příznacích nemoci. Shledal jsem, že pacientka má tyfus v nejvyšším stupni.

I promluvil jsem starému výměnkáři tak do duše, že jsem jej až poděsil. Kázal jsem pak Mančí, aby mu v kuchyni trochu polévky snísti dala a sám jsem si s obědem pospíšil. Zatím doběhla Manča do zájezdné hospody, kde šťastně ještě zastihla čeledína s vozíkem, v němž jsem asi před půl hodinou ze Stráže přijel. Kůň byl nakrmen i mohl jsem se svéztí ihned.

Posadil jsem si starocha vedle sebe a trysek ujížděti jsme ku Stráži. Dojeli jsme tam velmi brzy. Ani tušení neměli rodiče o nebezpečném stavu své dcery. Otec pracoval klidně ve stodole a matka klidně přikládala, aby bylo ve světnici hezky teploučko, ač tam bylo skoro plných 20° tepla.

Podíval jsem se na pacientku. Byla v agonii. Č. Jifina.

ostatků jako Karel, Jakkoli král tento na mnoze byl přejeté pobožný, trvával po celé dny na modlitbách, postech a mrtvení těla, měl přece také dost jasného rozumu, aby věděl, že právě křestanství jeviti se má hlavně v tom, aby lidé pospolu laskavě se snášeli, podporovali, výstředního života se chránili a vespolek se nepodvábili a neutiskovali. Ale právě tato stránka křestanského života neméně důležitá ano důležitější než dlouhé modlení, postění a mrskáni těla k žalosti Karlově byla mezi lidem zanedbávána. Lid chodil do kostelů, ale mimo kostel žil v nespravedlnosti, dopouštěl se podvodů, živil se lichvařením, oddával se životu postému, zhýrálemu. Chodil ke zpovědi, ale podobalo se to, jako když někdo, nesa na zádech v nůši smetí, jde ho vysypat někam na hromadu, aby hnedle potom nabral jiného.

Králi Karlu bylo toho žel. Ale kde byla těchto nefestů příčina? Jednak v blahobytu, jehož prameny otevřel Karel. Přišel ten blahobyť trochu náhle; lidé rychle zbohatli nevěděli, co s ním, užívali ho nerozumně. Jednak ve zvláštním směru náboženském, jakž Karel podporoval. Ty ostatky svatých, které na některých místech v Čechách byly nabromádněny, zejména v Praze u sv. Víta a v kapli Božho těla, na místě, které nyní sluje Karlovým náměstím, a u kterých lid doufal dosíci odpustků způsobem snadným, sváděli ho ku pověrečnosti a k povreční jen zdánlivé pobožnosti. Jednak ve velikém shonu cizinců do Prahy. O lidu českém zejména vypravují kronikáři, že témi cizinci se pokazil, že se od nich naučil hře v kostky a všelikému podvodnému chytráctví, které mu bývalo druhdy ošklivostí. Avšak byla ještě jedna a to největší příčina tehdejší pokleslosti mravů mezi lidem obecným, že totiž měl špatné vzory na těch, kteří mu měli zářiti prameny křestanskými ctnostmi — o čemž v epistolě následující.

Denní zprávy.

K dnešnému číslu přiloženo jest pokračování velice zajímavého románu J. Arbese „Anděl míru“ strana 581—584.

— K vídeňským konferencím. Oznamuje se, že k vídeňským konferencím a zejména k tomu, aby dobré zdání podali v otázce školní, povolání byli do Vídně mistodržitelství rada a referent školský Töply a zemský inspektor Grohman. Jak známo, oba »velcí přátelé« českého školství.

— »Bohemie« a německý parteitag. »Bohemie« marně prý se namáhá vypátrati nějakou souvislost mezi odročněním teplického vzdorostému a mezi zvěstmi o velice prý příznivém výsledku vídeňských konferencí. Však přes to je plna důvěry. Právě následující: »Jsem přesvědčeni, že německí delegáti, již stojí v čele strany naší, neodhodlají se k ujednání takovému, jež by s dobrým vědomím a v plném svědomí, že tu jde o jejich popularitu, nemohli odporučiti svým přívržencům. A kdyby prý vliv strany staročeské sebe vic tím utrpěl, dr. Rieger a kníže Lobkovic nemusejí prý se nijak obávatí, že by je staročestí a konservativní soudruhové jejich desavouovali. Na vyrovnání, s nimž by ihned byly spokojeny zástupy, které jdou za »Nár. Listy« — v ohledu tom jsme již tak skromní — nároků nečiníme. S těmi, kteří jsou zásadně proti smíru, jednoduše nelze počítati, naproti tomu lze s jistotou očekávati, že teplický »parteitag« svolí k tomu, aby německí poslanci vstoupili do sněmu, přinesou-li z Vídně ony záruky, na nichž hned z počátku naprosto trvali a bez nichž by práh sněmovny nikdy nepřekročili.«

— »Bohemie« tedy konstatuje již v tušení, jak věci ve Vídně asi dopadly, že Staročestí asi značné utrpí škody na svém vlivu, což přirozeno, uvázli-li se, že dle zpráv dosavadních delegáti jejich přistoupili k známým německým podmínkám, že totiž svolili k administrativnímu roztržení Čech, k degradaci jazyka českého a tím i české národnosti na stupeň inferiorní. — Právě, že soudíme tak dle doslých z Vídně zpráv a dle vítězslavy listů ústaváckých a německonacionálních. »Zástup« Národních Listů, jemuž snaží se »Bohemie« bez práva vtisknouti na čelo signum naprosté nesmlitlivosti — o tom může být »Bohemie« přesvědčena — ovšem nikdy ujednáním takým svou sankei nedá. »Bohemie« možná že dosíť záhy se o tom přesvědčí, že přes ten »zástup« jen tak ledabylo z denního pořádku přeskočiti se nedá, neboť záhy nebudě rozdílu mezi tímto »zástupem« a českým lidem. Je-li pravda, co oznamuje se

z Vídně, pak nechť pan dr. Mattuš honem se chystá převzít roli — mučedníka.

— Z Kroměříže, 18. ledna. (Zvl. telegr. »Nár. Listi«.) Známy advokát a vlastenecký dr. Jan Kozánek zemřel včera o 6. hod. večer zánětem plíc.

— Promoce. MUC. Albert Vladislav Eremliaš, rodem ze Zdránice na Moravě, bude v pondělí dne 20. t. m. o půl 12. hod. dop. na c. k. české universitě Karlo-Ferdinandově za doktora veškerého lékařství veřejně prohlášen.

— Úmrtí. V Novém Bydžově zemřel ve čtvrtek dne 16. ledna t. r. pan Jan Cízek, říd. učitel na odpočinku, předseda a čestný člen zpěv. spolku »Lubor-Ludis«, čestný člen »Budeč novobydžovské« a zpěv. spolku »Hlasové v Nové Pace« atd., čítaje 64 roky svého věku, rodně i povinnostem svým do posledního dechu věnovávajícího života. Pohřeb zanesu- lého konati se bude v neděli dne 19. t. m. o půl 2. hodině odpolední.

— Konfiška »Šíp«. Dnesní číslo satyricko-obrázkového týdeníku »Šíp« bylo z rozkazu státního návládnictví zabaveno. Žádavými shledány obrázky pod titulem »Hovový Salomounský soud« a »Znamení výtědek vídeňských konferencí, jakož i přel. zprav.

— Zemský výbor král. českého v sezení odbyvaném dne 15. ledna t. r. povolil družstvu Národního divadla v Praze pořádati maskární přehled v letošním masopustě mimo budovy divadelní. — Zemská ul. věnovaly obec Strašnice 20 zl. a Skramníky 10 zl., začal vysloven jim dik. — Zemským počínáním dozorcem na Otavě v Pisku byl jmenován Otokar Kadrlák. — Zařízení elektrického osvětlení v nové muzejní budově svěřeno F. Křížkovi. — Sdělení presidia sněmovního, že se zákona zemského, kterým se povoluje obci liberecké, aby učinila výpůjčku 1.000.000 dostalo schválení, bylo vzato na vědomí. Zemský výbor se usnesl, vypsatí četní řízení na zadání vodních práv na Labi, na Nežárce a na Lužnici v r. 1890—1895. C. k. zemská školní rada byla vysloven souhlas k otevření 4. třídy při obecné škole v Koldci, 3. třídy při obecné škole v Zlaté, 4. třídy při obecné škole ve Volduchach, 2. pobočky při obecné škole ve Svihově, 2. třídy při obecné škole ve Voheldech a 2. třídy při obecné škole v Bohdalně.

— Veřejné populární přednášky o lužbě praktické pořádané při a nákladem Jednoty průmyslové, těší se letos zvýšené oblibě. Až do vánočních svátků bývalo přítomno i přes 100 posluchačů, tak že dosti velká místnost jedva postačovala. Ochuzování přednášejícího profesora p. K. Lukáše zavinilo přerušení výkladu dne 12. t. m. Zeitra v neděli dne 19. t. m. budou však přednášky opět zahájeny a bude v nich pokračováno obvyklým způsobem, totiž tak, aby každému i bez předběžného odborného vzdělání byly srozumitelné a poskytlý prospěšného poučení. Přednášky konají se v neděli a svátek od 9 do 10 hod. dop. (1. kurs), a od 10 do 11 hod. (II. kurs) dopoledne v místnostech československé obchodní akademie na Malém Staroměstském náměstí v I. poschodí. Přístup jest každému bezplatně volný.

— Majitelům hospodářských strojů k povšimnutí. Přišlo se v době poslední, že majitelé hospodářských strojů zasílali úrazové pojistné účtenky příspěvků za měsíc listopad a prosinec ve výši obnosu, jež uveden jest jakožto sazba procentová. Tato sazba procentová udává však jen výši pojistného příspěvku, který zapraviti jest z každých 100 zl. skutečné vyplacené mzdy. Z příčin této upozorňují se majitelé hospodářských strojů, že představenstvo ústavu ohledně strojů hospodářských s výhradou schválení ministersva vnitř usneslo se, aby placení členského příspěvku za listopad a prosinec 1889 ponechalo se na příspěvkovou periodu příštího roku, takže podnikatelé: orby parním pluhem, mlátičích strojů, mlátiček a spolu řezaček, pařáků na krmino, řezaček, různých strojů hospodářských a strojů začít nemusí za listopad a prosinec 1889 dělati rozpočet příspěvků a budou k placení vypadajících obnosů až později během roku 1890 zvláště vyzváni. Za příčinou sezónní věci poukazuje se podnikatelé na dotčený na barevném papíře tisknutý oběžník ze dne 1. listopadu 1889 č. j. 2467 každému členskému listku přiložený.

— Stavební ruch na Král. Vinohradech. Panu Štěpánu Trnkovi povoleno zříditi domovní stoku k domu č. 554 v Palackého a Barákové ulici. Pantm Janu Trončíkovi a Karlu Horákovi povoleno vystavěti zařídití hlídačský domek a kolnu na pozemku č. kat. 397/2, panu Josefu Angerovi povoleno zříditi krampízemního pokoje v domě č. 479 v Karlově třídě. Schválena přístava střešy nad částí dvorního přízemního stavení č. 470, provedená p. Robertem Hartlem, a přístava přízemního uzenářského závodu p. Ant. Chmela »na Zvonárci«, č. 65 v Čelakovského ul. Číslo popisných dostalo se následující novým stavbám na Král. Vinohradech v posledním časě provedeným: třípatrovému nárožnímu domu č. 137 v Panské ul. manželé Antonia a Anny Poncových č. 702 v Řipské ulici, třípatrovému domu s dvorním stavením pp. manželé Antonína a Barbory Lipanových č. 465 v třídě Palackého, třípatrovému č. 122 v domě »dvorním skladěním pp. Karla Horáka a Paňkárce Dvořáčka č. 464, takéž v Palackého třídě, konečně novému nárožnímu domu třípatrovému p. stavitele Josefa Rydřycha v ulici Klieperově.

— Ochotnická divadla. V neděli 19. ledna 1890 pořádá spolek divadelních ochotníků tábořských ve prospěch fondu divadelního, představení: »Zlatý pavouk«. Veselohra o 4 jednáních od Fr. Schönthana. Pro české divadlo upravil J. Kühnl.

— Masopustní večer. Ve prospěch pomník Husova pořádá dámský odbor zábavného spolku »Jarost« na Smíchovské dne 25. ledna 1890 v hotelu »u tří kominků«, zástěrkový večer za spolu-

účinkování vojenské kapely pěšího pluku č. 88. Listky dostati lze v předprodeji v knihkupectví pp. Kapra a Kostka, jakož i v hostinského »u tří kominků« na Smíchově, kde využívají se též reklamace nedoručených pozvání.

— Propuštěn na svobodu. J. Hrubý, bývalý ředitel advokátní kanceláře dr. Linharta, jenž porotním soudem v Praze byl pro různé podvody a zpronevěření odsouzen na 6 let do těžkého žaláře, byl těchto dnů po přestálém trestu na svobodu propuštěn.

— Když je kamarád v nebezpečí. Především ke 3. hodině odpo. odešel Jan Havlíček, 20letý nádeník, několikrát již trestaný, obchodník H. v Hašlalské ulici zástěru, byl však spozorován a kolemjdoucími zadržán, při čemž mu lup odebrán. Na učiněný pokřik dostal se strážník, který prohlásil Havlíčka za zatčena. V tom okamžiku však přikvapili druhové Havlíčka, rovněž facrující Frant. Valenta a Fr. H o d y s a když viděli, že je kamarád v nebezpečí, postavili se strážníkovi na odpor, chtějí odvedení Havlíčka zmařit. Používali k tomu svých pádných pěstí, bušili do strážníku, jenž se teprve za pomoci dvou občanů podařilo všechny tři zatknouti a na policii odvésti. Včera ocla se trojice tato u okresního soudu pro přestupky. Adjukt pan Havelka odsoudil Havlíčka pro přestupky §§ 460., 312. tr. zák. a 1. zák. o tuláčích do tuhého vězení 8 dnů Valentu a Hodyse pro §§ 312. tr. z. a 1. zák. o tuláčích každého do tuhého vězení na 4 dny.

— Náhle umrti. Včera po polední ubíral se 46letý sladovnický pomocník Václav Granát z Dobříše do svého bytu na Smíchově. Cestou byl raněn metlicí a v několika okamžicích zemřel.

— Těžce raněn. Václav Ducháč, 40letý dělník z Milčína, zaměstnaný v továrně p. Bondyho v Bubenčích, byl včera zachycen transmissí, ruka mu vytržena a noha značně porouchána. Těžce raněný byl odvezen do všeobecné nemocnice. — Jos. Kupička, 39letý kočí, zaměstnaný u p. Liehmannu ve St. Boleslavi, sklouzl a dostal se pod kola, která mu obě nohy přejela. Byl odvezen do všeobecné nemocnice.

— Vražda nebo sebevražda? V úterý ráno ubíral se skalka Frant. Brejcha, zvaný také Celeda z Hlubočce do loží u p. Prokopa. Soudruzi jeho, kteří později k ložím prokopským křáčeli, zaslechli bolestné sténání, jež z lesa se ozvalo. Patřili po příčině toho a po delší době nalezi strážné zohavenou mrtvolicí Brejchovu. Měl krk hluboko protřiznutý, břicho na několika místech rozprávané a žíly na ruku a nohou protřazený. Nápádné bylo, že tělo bylo přikryto kabátem. Ihned učiněno o česném nálezu úřední oznámení. Včera odebrala se na místo soudní komise, která našla dopravě mrtvoly do patologického ústavu v Praze. Příklad tento jest předmětem trestního vyšetřování.

— Otrávil se. Fr. Sazima, 29letý obuvnický pomocník z Točné, přišel včera do Prahy a byl na Starém městě pro potulování zatčen. Udal, že sekrábál Havlíčky několika balíčků serek a že kostiku požil v sebevražedném úmyslu, považavá přý ho život mrtví. Když pravdivost udání jeho byla zjištěna, byl Sazima dopraven do všeobecné nemocnice.

Tržní a hospodářské zprávy.

Pražské tržní ceny.

V Praze, 18. ledna.
Pšenice jakosti 1 hektolitru od 74—81 kg. za zl. 9-50 až 10-80, žita 79—74 kg. za zl. 9-35—9-75, ječmene 64—68 kg. za zl. 9— až 10-15, hrachu za zl. — až — čocky za —, ovsa od 43—50 kg. za zl. 8-50 až zl. 8-65, Zemčat zl. 2.— až zl. 2-20, sena za zl. 3-05 až zl. 4-25, slámy krmné za zl. 2-10 až 2-65, slámy žitné (dlouhé) zl. 2-45 až 3.—. Do trhu dostavilo se 13 vozů.

Z Říma, 17. ledna. (C.*B.) Mezinárodní železniční konference usnesla se na rozdělení indické pošty v Alexandrii; jedna část bude vypravena přes Brindisi, druhá přes Řím. Dále schválila návrh na spojení hlavních měst zvláštními vlaky. (Francie zastoupena nebyla.)

Z Berlína, 17. ledna. (C.*B.) Uepisování na losy loterie, již se mají opatřiti prostředky na srovnání předzáků, dnes ukončeno zde i na venkově.
Z Bělehradu, 17. ledna. (C.*B.) Delegát Stefanović pozdravil se vrátil se dnes do Sréce za dalším vyjednáváním obchodní smlouvy s Bulharskem.

— Tabákový důchod obnášel v II. pololetí loňském 3,393,540 dinarů, soňní důchod v prosinci 1884 152,296 dinarů.

Věstník osobní.

Notář Gustav Molitor, jež přeložen byl z Chválska do Nových Hradů, počne tuto 1. února úřadovat.

(Z kruzů pivovarůvických.) Jan C. Kovanda, býv. říditel v Budejovicích a Zipsu, přijal místo ředitele pivovaru E. Luthra v Bukurešti. Jiří Havlík stal se spilečným v Těšetovicích, Jul. Fiedler podstarší v Pacově, Václ. Koubá, podstarší z Dobrušky, nadsladovným v Náchodě, Karel Písa, nadsladovný v Náchodě, podstarší v Chocni. Zemřel Ant. Kratochvíle z Domažlic, nájemce pivovaru v Kloboukách u Slaného.

Z úředních vyhlásek.

(Hodinky stříbrné) kotové s dvojným pláštěm a se stříbrným řetízem, jenž přivěšený dva peníze a klíček se třemi barevnými kamínky, uschovaný jsou u soudu v Bechví. Kdo může dokázat, že mu hodinky patří, nechť přihlásí se do dne a do roka.

(Z nových trhů na dobytek), jež povoleny byly svého času městu Plzni vždy na ty pondělky po svátku jmena Ježíše, po sv. Jiří a po sv. Václavu, obdávati se bude jenž již tuto pondělí 20. t. m.

Uprázdňené místa.

Lékaře v továrně na tabák v Táboře se 700 zl. Ustanovení stane se smlouvou s oboustranným právem čtvrtletní povypovědi a bez nároku na jakousi

pensi neb jiné zaopatření. Žádosti kolkované a též s doklady o dosavadním zaměstnání a zejména odborné znalosti chorob ženských do 15. února t. r. tamtéž.

Výsady.

Žalobě Eduarda Kavaliera, majitele sklárny na Sázavě, aby výsada Ot. Schumann, malíře v Hamburku, z 9. července 1880 na zvláštní způsob hotovení kyplových reflektorů z dutého skla uznána byla za neplatnou, bylo vyhověno a neoprávněná výsada ta z rejstříku privilegií skrtnuta.

Prodoužené výsady.

Po zapravení taxních splátek prodouženy byly výsady: Josefa Kasalovského ze 4. října 1888 na pyllikové cedidlo s drátěným rámem, na rok druhý; — strojní »Márky, Bromovský & Schulz« ze 26. září a 7. prosince 1881 a ze 7. října 1884 na nové sestrojení kalosiů, na chladiče a na zlepšený způsob uzavření difusních nádob, na rok devátý a šestý; — R. Ditmar ze 7. listop. 1879 na přístroj sesílající světlo u kruhových hořáků, na rok devátý; — pražské akční společnosti pro stavbu strojů z 26. října 1877 na tak zvanou »revolverovou difusní baterii« na rok třináctý.

Česky zapsané firmy.

U soudu obchodního v Praze: »František Špaček, lékárník na Zbraslavi.

Zapsané firmy.

U kraje soudu v Budejovicích: »S. Neumann«, obchod se smíšeným a strážným zbožím v Týně nad Vltavou.

Zapsané firmy v českých městech jen německy: »Hronower Baum wollspinnerei«. Majitelé firmy jsou M. J. Oberländer a Ludvík Morawetz, oba v Opčici. V Hronově není ani jediného Němce, v Opčici je jich 20 proti 2300 Čechů.

Změny při firmách.

U soudu obchodního v Praze: při firmě »Emil Cifka« v Praze zapsáno, že provozuje se pod touto firmou nyní živnost obchodní ve smyslu § 38 živnost. řádu; — při firmě »J. U. Bencker v Karlíně« zapsáno, že zřízen v Praze závod pohobný; — při firmě »Manuel Barth v Praze« zapsáno, že svěřena byla prokura Janu Králóvi. — U kraje soudu v Králové Hradci: při firmě »E. Leischer et Baum«, výroba lněného a bavlněného zboží v Rychnově, zapsána byla likvidace.

Vymazané firmy.

U soudu obchodního v Praze: »M. Pytel, krejčí v Praze, že živnost zanechána.

Umoření.

Pojistnou smlouvu »Slavie« s Antonínem Černouškem z 31. října 1889 č. 1658-III. na 1697 zl. 95 kr. uzná zrušenou v Praze za umořenou a neplatnou, nebudeli mu odevzdána do roku, šesti neděl a tři dnů.

Dobře odporučení, obchodnický vzdělání a obou zemských jazyků v řeči i písmě úplné znalý

mladý muž,

odporučuje své služby do obchodu, písařny neb do sklady za mírných podmínek. Laskavě nabýdky pod š. »Mladý muž« přijímá adm. N. Listi. 217

Zlatá medaile mezinár. konkurs Gand a Paříž 1889.

Nizozemské

chinové víno!

Blednější, chudokrevnost, zimnice a slabost, ztuhl k jídlu atd. vyléčí se zcela jistě de lékařských vysvětlání pomocí medicínského chinového vína — se získá bez bez zeleza — od lékárníků Kraepeliena & Holma, (Zell, Holandsko).

Cena láhve zl. 2-50 a zl. 1-50.
Sklad v Praze u lóh. Jos. Furstu na Poříčí 1071-II., A. Tersche, lek. na Mostku, Maxe Fantej, lek. u jedu-rozcoře«. Každá láhev opatřena jest naším vlastním ročním podpisem: Kraepelien & Holm 369

Domovníci, pozor!

Zitra v neděli dne 19. ledna o 7. hodině večer jest rádná valná hromada »Stálo Konviktském. Držte se statečně a nepovolte a nepřijmete kandidátní listinu Vám do domu známou osobou poslanou a volte jen dle té kandidátní listiny, která Vám v místnostech valné hromady bude podána a spolkovou stam-pigli opatřena jest. Nepovolte a držte se statečně! Hlasy důvěrníků. 230

Voskové svíce

velikonoční paskaly, triange, svíce zádušní, každé velikosti, voskové i polovoskové za cen nejnižší může jediné dodatí František Sezemský, tovarna na voskové výrobky, pečelní vosk a smolné pochodně ve Mladé Boleslavi. Ceny velmi levné, lháta k placení 3 měsíci. Zakázky sebevěsti vyřídí se obratem. Čenníky zdarma a franko. 4408

Velká půjčovna maškar.

R. Neubauerová odporučuje svůj bojně zásobený sklad maskárních obličků v nejlevnějších cenách; loňského roku v Celetné ul. u obra Goliaše č. 24. 224

Guma!!

jen nejlepší druhy. Zcela spolehlivé, jemné a ochranné francouzské speciality zasílá dobirbou solidně a mléčivě; gumové 60 kr., 1, 2, 3, 4 zl., rybí 1, 2, 3 a 4 zl. za tučec. Huby zl. 1-50 až 3.— 35

Josef Jungwirth, obchod se specialitami v Praze, na Král. Vinohradech nároží Palackého třídý a Balbinovy ulice čtlo 529 staré, 15 a 22 nové.

Přecejšchování

všeho druhu váh vyřídí rychle a levně V. Cerveny v Žižkově, Palackého tř. 539. 903

Vyučování

Zdokonalení písma!
Prof. Hanns Wahner,
Praha, Příkopy, „u Spinků“ 42

Siti šatů
stříhu kreslení a brání míry
v krátké době levně vyučují
a sletný z renvoka v celé
zaopatření přijímá

K. L. Průša
v Praze, na Václavském
náměstí, čís. 26 v domě,
v němž nalezá se fotograf p.
Klampfner, 133

Chudý právník
přeje si vyučovati gymnasia
nebo žáka obec. neb
měšť. škol za jakýchkoliv
podmínek. Lask. nab. při.
A. Břeh, 271-L, 221

Zábavy

U Bonů
roh Pštrovary a Myslíkovy
ulice, 229
Jan Kamenský
taneční mistr, pořádá dnes
velkou taneční hodinu.

Služby Práce

Dozorce
řádn., dobře doporučen.,
který se též úplně v za-
hraničtví vyzná, přijme
větší český cukrovar. Zá-
dost s udáním dosavadní
činnosti přijímá pod št.
„C. B. 214“ adm. t. 1, 205

Korrespondent

česká a německá řeč a
stenografie úplně moc-
ně přijme se pro praž-
ský, křesťanský velko-
obchod.
Nabídky přijímá z o-
choty pan 193
Gustav Hiller,
v Teplicích.

Pro přední elektro-
technický závod přijme
se dovedný

strojný inženýr,
jenž si byl již osvoji
jakousi praxi v některé
strojnické továrně a neb
v elektrotechnickém zá-
vodě, 192
Nabídky buďtež zasla-
ny panu
Gustavu Hillerovi,
v Teplicích.

Učné na kupectví,
mrvného hochu z řádné
rodiny, přijme Karel J. Re-
zek, obchod zbožím osad-
nickým v Novém Strašeci, 204

Posluchač
komptabilitu žádá o prim.
zaměstnání. Lask. nab.
pod zn. „Komptabilita 22“
do adm. t. 1, 231

Byty

Elegantní byt
v nejlepší poloze Žižkova.
3 krásné pokoje v I. patře
se vším příslušenstvím, pod
jedním zámkem. Dle přání
koupelna. Nájemné 280 zl.
Kostnické náměstí, 634.
Ihned k pronajmutí, 169

Koupe. Prodej.

Doměk,
ve kterém se dřive smíšený
obchod provozoval, jest na
prodej v Pečkách na dráze,
blíže chemické továrny. Bl.
u p. Hynka Pika, tamtéž, 226

Plaidy
nabízí Jan Stoupa v Praze,
v Jindřichské ul. vedle pošty, 119

Za přičnou stěhování
jest i metr, cent trubh.
klihu
za 35 zl. na prodej u M.
Holoubka na Smíchově, Hl.
tř. č. 65, 214

Parostroj
se stojatým kotlíkem 1—2
koň. sil, jako i jedna neko-
nejná píla na ruční i hnači
sílu, obě upokřobené, však
v dobrém stavu se nachá-
zející levně prodá stro-
jirna v Pořčí u Truta-
nova, 203

Dám
nové vystavěný, v Kostelní
ulici, největší to dásti
města Poděbrád, jest za
3200 zl. na prodej. Potřeb-
ný kapitál 1500 zl. Blíže-
jší zprávy podá majitel
V. Kernhart v Po-
děbradech, 193

Starou litinu
za cenu nejvyšší kupuje
Ant. Reissenzahn, továrna
na hosp. stroje a slevárna
v Bubnech, u Prahy, 184

Pomerančů
došla mne zásilka ně-
kolika vagonů rozličných
druhů messinských a tyto
za báječné levné ceny pro-
dávám. **Ignác Som-
mer** v Praze, v Jindřich-
ské ul. č. 17, 180

Videnské pokladny
ohnivzdorné a nedobytné
výtečné výrobky, franko ka-
ždé stanice dráhy:
č. 0 za . . . . .zl. 70—
č. 0 1/2 . . . . . 75—
č. 1 . . . . . 85—
č. 2 . . . . . 100—
č. 3 . . . . . 120—
Snímací lisy (Copierpres-
sen) od zl. 340 výše ve
velkém výběru k dostání
u Hynka Klepátáře, sklad
pokladen v Praze, Myslí-
kova ul., čís. 21 n. Též na
splatky při mirn. zvýš. ceny, 41

Cognac
pravý francouzský od firmy
Pb. D. Daboisa & Cie. v
Cognacu prodává
1/2 l. zl. 2.50 1/4 l. zl. 1.25
1/2 l. zl. 3.— 1/4 l. zl. 1.50
1/2 l. zl. 3.50 1/4 l. zl. 1.75
KAREL BISKUP
ve vinárně i v kupeckém
obchodě v Elišíně třídě
č. 11 n. Též na venek do-
bírkou, 145

Brusinky
zavařen v cukru a mē-
nickém víně s kořenou
přichutí velejenný a zdravý
podporující příkrm rozesý-
lá v 5kilov. láhviích franko
na každou poštovní stanici
a franko láhev proti do-
birce jen za 2 zl. 35 kr.
V. J. Plocek, obchodník
Hor. Jelení, 36

Realita,
3 kilom. od města Tarnova
v Haliči, sestávající ze zá-
jezdního hostince, 2 koni-
ren, lednice, zahrady a 11
jiter roli a luk, hodičí se
zvláště k založení pivo-
varu, jest z volné ruky
na prodej.
Blíže zprávy podá no-
vinářská agentura
Josefa Piszze v Tar-
nově, 224

Obnošené šaty
a prádlo od panstva pro-
pány a dámy kupuje a pro-
dává, též zlaté a stříbrné
skovstvy a zlaté a stříbrné
hodiny na skladě má (v
Soukenické ul. č. 10 n., I.
patro) **Al. Němec**, 10

Semena
růže a květin prodává K.
Rokos, Hl. ul. v Penčíně, u
Turnova, Cenník zasle na
požádání, 222

Pláště pryčcové
nabízí Jan Stoupa v Praze,
Jindřichská ul., vedle pošty,
121

Zátkova káva
těší se denně větší přízni!
Obecenstvo nabylo pře-
svědčení, že Zátkova káva
v každém ohledu se vyro-
vná „Frankové kávě“ a
všem vykríceným cizím ka-
vám, ba že tyto jemnou
svou chuť dalece předčí a
dává přednost dobrému,
českému, domácímu výro-
bku, 228

Proti kašli,
chraptotu atd. Melzrovy
bonbony „Vitales“. Balček
10 kr. pravě k dostání u
kuráče Melzra, Jindřichská
ulice, číslo 4, pak v hlavním
závodě p. Dr. Zátky, Fer-
dinandova třída, 38, 18

Koupím peří
z perin a polštářů a staré
vlně nově a úplně
hotová! Kdo chce peří pro-
dati, jest nejlepě ústně neb
písemně mně zprávu dáti
a přijdu do domu. J. Krása,
obchod s peřím v Praze,
Masná ul. č. 620-L. Vehod z
Dlouhé třídy, vedle pivo-
varu „U zlaté štky“, 19

Žádné žluté prádlo více.
Nový parf. prášek
do vyřádky prádla, u všech
kudp a mydlářů, po 1,
2, 5 kr. 4286

Kašlete?
Sladové pokroučky J. Rei-
manna na Linhartském
nám. č. 4, podstávají ze
sladu, českého medu a jiných
hejvých létek a všem
kašlajícím odporuč. hočné.
218

Deky na cestu
nabízí Jan Stoupa v Praze,
v Jindřichské ul., vedle pošty,
120

Vseobecný oznamovatel.

Sirky.
Dovolují si tímto své p.
t. obdržeteli uvědomit, že
za cenr dřívější zaručené
dobře zaplky dále dodá-
vati mohu. První lučební
továrna na zapalky Julius
Bondy v Hořovicích, 169

Mlýnské gazy
hedvábné, vyrábí Aug.
Kohout, v Nové Kájni, 163

Brejskova
plzeňská pivnice
v Praze,
podává: Nejlepší la.
ustřice, helgolandské
humry, kielské škeble,
švábské pize atd. —
Denně čerstvé, přímý
dovoz. 4345

Dětské postele
se sítkou od zl. 6.50
do zl. 40.— odporučuje
továrna na železný ná-
bytek

Hynka Gottwalda
v Praze, Příkopy, „u
Spinků“ 43

Veliká výhoda.
I při největší zimě mo-
hou se moje
laky na podlahy
zecla dobře natírati, neroz-
šířují žádného nepřjem-
ného zápachu, jsou velice
lesklé a trvalé a za 3 hod.
úplně schnou.
Barvy na podlahy, vo-
sky a p. potřeby k samo-
statnému přípravování laků
na podlahy jsou nejlevně-
ji k dostání u
E. Kövera v Praze,
I., Radnická ul. č. 5, Grá-
nův dům, 212

Cukrářskou mouku
nejspůsobilejší na koblíhy
nabízejí 181

Jirásek a Hoch,
Karlova ul., Spálená ul. a
Jungmannova tř.

Anglické cestovní příkrývky
odporučuje v nejbø-
hatším výběru od zl.
8.— do zl. 100
Hynek Gottwald
v Praze, Příkopy, „u
Spinků“ 47

dalmatské víno
letošní sklizně, osvědčený
a nejznamenitějšími lékaři
ordinovaný lék proti chu-
dokrevnosti, nechuti k
jídlu, nemocem žaludeč-
ním, průjmů atd., lze do-
stati jediné pravě v I.
českém skladu dalmatských
přirodích vín na Král. Vi-
nohradech, Havličkova tř.,
čís. 11 n. (majitel Josef
Polívka), 32

Stříbření
Řeč, vidličky, nože, mís
atd. doporučuje F. Kristen,
první parou hnaný závod
galvanisurský v Praze,
Dlouhá tř. čís. 730-L. 130

Dr. Hersch,
I. e. sekund. lékař prooděl.
tajných nemocí na c. k.
všeb. nemocnici, ordinuje
od 7—8 hod. ráno a od 12
do 4 hod. odpo. Novom.
masný trh č. 10. Lazarská
ul., kavárna Tánova. Plat
mírný. Též písemně. 5

Dánské stroje
jakož i štepy a vulsky
výtečné výrobky co nejlev-
něji i také na splátky u
Hynka Klepátáře, Myslíkova
ul. č. 21 n. vedle Myslíků. 40

Deštníky
nejrovnější jakosti, v
největším výběru od zl.
1.25 do zl. 18.— odporu-
čuje
Hynek Gottwald
v Praze, Příkopy, „u
Spinků“ 45

Monogramy
vyšívají se od 6 kr. výše
u K. Rosenfelda ústav pro
vyšívání a přetisk v Pra-
ze, Husova třída číslo 3.
Ruční kroužkování jest
vždy v zásobě. 4378

Plys a krimr.
Celý sklad jedné velké to-
várny na plys jsem ve vět-
ších částkách koupil, mo-
hu tedy za obryšláť lev-
nou cenou ve všech dru-
zích a barvách odporučiti.
Sklad ve velkém a malém
nabízí se v Praze, Ha-
velská ul. č. 31. První
pražský sklad pod-
šívkyv zboží, vlastní
výroba. Vlastní výroba
vatovaných, prošívaných
podšívek 65 cm široké
od 70 kr. počínaje, vato-
vané hodvábné prošívané
podšívky 55 cm. široké
od 1 zl. počínaje za metr.
14

Pytle
jednou upotř., všech druhů
a ku každému účelu se ho-
dičí, dodává A. Hostovský
v Praze, Petrákř nám. č. 1,
11
Právě vyšlo:
Spory o pozemky v obecní.
Hist. právní úvaha. Sepsal
Karel Čížek, ředitel kan-
cláře obce karlínské. Cena
1 zl. 60 kr. Na skladě ve
všech knihkupectvích. Na-
kladatel Rudolf Storch,
knihkupec v Karlíně. 225

Tajné nemoce
léči dokladně a rychle em-
vojen. a nemocní lékář
J. Spiegel a ord. od 8—10
a od 12—3 h. (též písemně)
v Praze, Uhelný trh, v ná-
rož Škofáků, ul. č. 421-L,
v I. patře. 6

Tajné
a kožní nemoci, slabost
hojí důkladně a přiměřeně
rychle po dlouholeté zku-
šenosti a dle nejlepšího
osvědčeného způsobu
odborný lékař
dr. ROSENFELD,
byv. nemocniční lékař. Ord.
denně od 9—4 hod. Honorář
velmi mírný. V Praze,
Ostrovni ulice číslo 145
naproti Uršulínskému kla-
šteru. Též písemně. Račte
si dobře mě jméno a šle do
domu pamatovati. 7

Tajné a nemoci paní
jakož i slabost
léčí velmi rychle a důkladně
specialista 4
Dr. Schneider
v Praze, Elišína tř. č. 2 n.
K mluvní od 7—9 a 12—4.
Mimomístním též dopisem.

Osvědčeným domácím lékem
pro žaludeční a břišní nemoce jest:

D' ROSY ŽIVOTNÍ BALSAM

Malé lahvičky 30 kč.
velké 1. —
POZOR
na ochranné známky!

PRAŽSKÁ VŠEOBECNÁ DOMÁCI MÁST

LABEŇ 1 Zl.

USNÍ BALSAM spolehlivý prostředek ku odstranění
neživých částic v ústech a dýchacím traktu

SKLADY ve všech knihárnách Bělohorského-Ústředí

Hlavní **B. FRAGNER** v PRAZE, c. 205 III

„U MIKADA“

na Příkopech č. 7, proti tržnici zboží FILIP HAASE synové.
Pílička firmy JOSEF KLEIN v Karlíně, „U červené hvězdy“.
Vyznamenaná továrna na nejjemnější zvláštnosti líčivů!
Největší importní sklad a nejlevnější pramen, kde koupiti lze
docela starý, zaručeně pravý
medicin. cognac:

Czuba, Durozier a spol.
1/4 but. zl. 1.85, 1/2 but. zl. 1.—
J. Prunier a spol.
1/4 but. zl. 3.50, 1/2 but. zl. 1.95.
1/4 but. zl. 4.50, 1/2 but. zl. 2.30.
Dilmont frères a spol.
1/4 b. zl. 2.20, 1/2 b. zl. 1.15, 1/4 but.
zl. —75, 1/2 but. zl. —45.
Raoul Guizot & Fils.
1866 1/4 but. zl. 5.—, 1/2 but. zl. 2.80,
1845 V.S.O.P. 1/4 b. zl. 6.80, 1/2 b. zl. 3.35.

Objednávky koresp. listkem na místě uči-
něné ihned bez útrat se vyřídí a franko doručí.

Různé zprávy.

— Emma Turolla. Pešťský profesor hudby Gustav Mayer, který byl po více let korrepetitorem Emmy Turolla, obdržel tyto dny od »z mrtvých vstalé«: umělkyně tento dopis: »V Pallanze (Lago Maggiore), villa Turolla, 13. ledna 1890. Následkem zprávy o mé smrti došli mne ze všech dílů světa, zejména z měst, ve kterých jsem zpívala, díky přátelství a nevšední úcty. Není to zajisté nikterak všední příhodou čísti vlastní svůj nekrolog. Z Vašeho rozmilého psaní k upřímné radosti své jsem seznala, že v krásném hlavním městě Uherska, odkud jsem si přinesla krásné umělecké vzpomínky, stále ještě na mne se vzpomíná. Musím Vám tudíž především děkovati za laskavé účastenství, jež ke mně chováte, a za výraz Vašeho přátelství. Co mne se týče, mohu Vám sdělit, že se těším dobrému zdraví a že hodlám opět v umělecké činnosti své pořídit koncertů pokračovati. Ráda bych jako »Porte bonheur« ve velkém redutním sále pešťském začala a prosím Vás, abyste mi oznámili, zda-li bych mohla ku konci únoru sál pro svůj koncert dostati. Jak jsem se Vám již zmínila, jest pověst o mé smrti v celém světě rozšířena a jsem tyto dny korespondenci pilně zaměstnána. Odpuště, že nemohu více psát. Jest jednou díky za rozmilé Vaše řádky. Pozdravujte Pešť a všechny ty milé lidi, kteří se o mne zajímají. Přijmte nejvšechnější můj pozdrav, Vám přátelsky oddaná Emma Turolla.

— O Olympé Audonardové, jejíž úmrtí v Nizze včera jsme oznámili, vypravují se nyní různé anekdoty na důkaz její duchaplnosti a ostrovního ducha. Když v letech po svém rozvodu žádala na svém muži soudní cestou slušné zaplacení pro sebe a své dvě děti, podepsala svoji žádost: »Olympé Audonard, femme de lettres.« — »Femme de lettres«? poznámenal soudce, jemuž žádost svoji vlastnoručně podala. »Spisovatelství jest povolání jen hejtílů a takových darebáků, jako Jules Janin, Théophile Gautier, Michelet, Arsène-Housaye.« — »Nečetl jste, vyváděla spisovatelka, »statistiku, kterou Théophile Gautier poslední rok uveřejnil.« — »Bůh mě chraň!« — »To jest skutečná škoda, nebo byste byl z ní poznal, že v trestnicích bývají často ministři, státní návladní, advokáti, notáři — ba i soudci, ale nikdy spisovatelé.« — Ačkoli horlivá republikánka pohybovala se krásná paní ráda v nejvyšších kruzích přísařském dvoře, kamž byla vznešenými svými příbuznými uvedena. O plesu v sále tuilerijském přistoupil k ní kdysi Napoleon III. a pravil lehkým ironickým tonem: »Pozorují se potěšením, chère Madame, že politické názory nepřekážejí vám u mne tancovatí.« Na to měla Olympa Audonardová ihned odpověď pohotov: »Sire, ať jsou mé politické názory jakékoli, platíme zde svoji hudbu a nečinili bychom dobře, kdybychom ve svých Tuilerijských netancili, když se nám k tomu příležitost naskytuje.« Cisář směl se, dvorně se před dámou uklonil.

— Zemětřesení v divadle. Dne 14. t. m. o půl deváté večer bylo obyvatelstvo v Celovci, jakož i v jiných místech Korutanska vystrašeno zemětřesením, které trvalo několik minut. Pozorovány byly prudké, rychle po sobě následující otřesy, kterým předcházelo temné dunění. Směr pohybu, zdá se, byl od jihu k severu. Největší účinek mělo zemětřesení v divadle v Celovci. Když mezi představením

otřesy se udály, všechno vyskočilo a do všeobecného pohnutí a rozdílení zazněl s hůry hlas: »Oheň! Hoří!« Následkem všeobecného pohnutí zvedl se z podlahy parteru mrak prachu, který mohl se zdáti kouřem. Asi třetina obecnstva z parteru, část obecnstva z loží a galerií spěchala východy určenými pro případ nouze, které byly ihned otevřeny, jakož i ostatními východy ven; ostatní zůstali, mezi nimi zemský prezident a mašťanosta. Herci opustili jeviště. Z lože druhého poschodí volal jevištní Eglsjer do parteru a na jeviště, že není žádný oheň, ale že bylo zemětřesení, taktéž volal měšťanosta ze své lože konejšivě do všeobecného zmatku a beneficiant Reiter vystoupil na jeviště, snaže se taktéž obecnstvo upokojiti. Jevištní naplnilo se v divadle přítomnými hasiči, statisty a j. Na jevišti samém otřesy nebyly by ani znamenali, kdyby nebylo je upozornilo pohnutí v parteru a volání, jež hořl.

— Suita ruského cara. O nynějším stavu carské suity přináší jistý ruský list tuto zprávu: V celku skládá se ze 173 osob: 78 generálních poručníků, jednoho generál-lieutenanta a jednoho contre-admirála, pak 21 general-majorů a la suite, a 76 křídelních poručníků. Podle stavu jest ze suity: 15 členů carského domu, 2 vévodové z Leuchtenburgu, jeden princ z Oldenburku, 13 knížat, 17 hrabat, 9 baronů, 111 šlechticů. Podle národnosti jest Rusů 126, Němců 30, Finů 3, Poláků 1, Kavkazanů 4, Řeci 2, Rumunů 2.

— Stav Emina paše podle nejnovější zprávy »Berl. Tagblat« jest velice povážlivý, tak že vzbuzuje nejvyšší obavy. Výtok z ucha prý opět velice silně se ukázal. Následkem toho jest prý pacient velice sklíčen a trpí všeobecnou slabostí. Němečtí lékaři, kteří Emina ošetřují, chtějí jej dopravit do Zanzibaru, aby tam podrobil operaci, ale obávají se, že nebylo by lze jej tam transportovati, ježto moře stále je neklidné.

— Cesta kolem světa v 75 dnech. Z Brindisi se telegrafuje: Miss Blandová přibyla sem na své cestě kolem světa v 75 dnech s poštovním parníkem »Britannia«.

— Neštěstí ve zvěřině. Z Bruselu oznamuje se ze dne 12. t. m.: Ve zvěřině Pezonové, který zde nějakou dobu mešká, událo se velké neštěstí. Ve dvou klecích, které bezprostředně spolu sousedí, naležali se velký lev a hyena. Hyena byla na svého souseda z nějaké příčiny zuřivá a nejednou se pokoušela prorazit mříž, aby se dostala do vedlejší klece. Lev nestránil se o divoké se chování hyeny. Večer byl personál právě čistícím zvířecím zaměstnán, když pojednou začal lev strašlivě řvati. Vyděšení dělníci spatřili hyenu, ana vši na šíji lva a káži mu zabý trhá. Ačkoli sluhové ihned se železnými vidlemi a tyčemi ke klecím přiskočili, nepodařilo se jim rozrušená zvířata od sebe odtrhnouti. Povykem přivolána přiběhla krotitelka zvěře paní Castanelová a skočila v jednoduchém obleku a jenom dtkami opatřená do klece. Hyena dostala strašlivou ránu do nosu, tak že frvot, utekla do své klece. Dříve však než paní Castanelová mohla z klece uniknouti, přiblížil se k ní rozlíčený lev a jedinou ranou svoji tlapy porazil krotitelku zvěře na zem. Rána zasáhla pravý bok. Saty byly roztrhány a visely v hadrech dolů. S bezpříkladným napětím všech sil zvedla se paní Castanelová ještě jednou ze země a jala se

šlehati dtkami lva, až ustoupil. Pak podařilo se jí z klece uniknouti. V mláhách klesla podle klece. Poranění její jsou velmi těžká, tak že stav její vzbuzuje velké obavy.

— Tajemná vražda. O smrti ředitele moskevské policie Dolotučina nedošly ještě zaručené zprávy. »Figaro« praví, že si vzal život společně se svou milenkou Olgu Gončarenkou. Podle jiné verze nejednalo se o dvoji sebevraždu, nýbrž v pravdě o politický zločin. Gončarenkou byla prý mladou nihilistkou, která obávaného policiistu zavraždila ve chvíli, když tento do domu jistého nihilisty vstoupil a pak si sama život vzala, aby v ruce spravedlnosti nepřišla.

— Manželská tragédie. Pan R. pojal před třemi lety z upřímné lásky sličnou Olivii za chof, avšak nezažil s ní očekávaného blaha, neboť počala mu po krátké době churvat na plíce, tak že nastalým podzímek bylo třeba opustit Paříž a vyhledat jižní podnebí. První léto zdálo se, že pobyt v Nizze zanechal bezpečí. Sličná paní Olivie vrátila se svěží pod bohatý krov muže svého, jenž přijal ji s otevřenou náručí a oddával se pak s chofí svou všem nejrozmanitějším zábavám i radovánkám velkoměstského života. Však, žel, zotavení ženy bylo jen zdánlivé. Po velmi krátké době znovu ulehla a manžel, jenž ji zbožňoval, nehnul se takřka od jejího lože, ošetřoval ji s přibuznými ve dne v noci, až těmto samotným se uzdalo navrhnutí jednu slečnu, mladistvou neteř z ošetřovatelku vždy povážlivěji churavici. Nebohá trpitelka slabla napořád, byla již pouhým stínem a trávíc stále na svém loži, v tichý horečný spánek pohroužena, jen málo který okamžik pootvirovala na své okolí již již hasnoucí své krásné oči. A muž její spolu s ošetřovatelkou sedával vždy ještě u ní dlouho do noci, oba závidíce při nebedlivějším posluhování milé nemocné. Jedné však noci, když byla nemocná na pohled v tvrdý spánek pohroužena, vytrátila se slečna opatrovnice náhle z ložnice — a po malé chvíli zmizel za ní též starostlivý manžel. Bylaf se patrně zemřela uchýlila ke krátkému zotavení do svého pokojku. Nezdála tam dlouho samotna, neboť po malé chvíli octnul se v jejím pokojku za tiché noci pan R. zvolna po spíčkách a klada prst na ústa, usedl ke sličné ošetřovatelce, vztlá k ní ruce a jal se jí cosi vášnivého šeptati. Mezitím pootviroval se dveře a v nich objevila se jakoby z mrtvých vstalá bílá postava s malým zlatým revolverem v pravici. Shlédnouc, že jí podezřivě lušení nebylo sklamalo, vztkřila náhle, upřela zbraň svou na nešťastný párek, vystřelila a hned na to svjela se sama v smrtelných křečích a upadla v pokojku své ošetřovatelky k zemi. Oba vyděšení měli ji co křísiti. Výstrel malého revolveru utkvěl jim nad hlavou v obraze, však přivolał také ostatní služebnictvo i příbuzné. Marně hleděl p. R. před nimi tajiti, co se tu bylo mezi nimi vlastně událo. Domovník byl již dobehł pro komisaře, jemuž nezbyvalo než všechny přítomné, ovšem mimo chof, jež zůstávala bez vědomí, po řadě vyslechnouti. Příběh domácí té tragické scény zastřen prozatím před zvědavostí širšího obecnstva. Kdyby si byl některý romanopisec aneb dramatik podobnou scénou vymyslel, řekli by kritika, že k vůli zdrcujícímu efektu daremně přehání!

čiti a že — kdyby nebylo Kačenky — byl by nejspíše zůstal doma a nanejvýš jen do vsi do krčmy zašel.

Po výměně několika všedních, bezvýznamných frází připomenul si Pitrdle, že mrzák Brzdíček doposud nepověděl, co dělal po celý den on.

»A co pak jste si koupil vy, pane Matýsku?« optal se důvěrně. »Byl jste patrně taky v městě — a podivno, že jsme se nikde nepotkali neb aspoň neviděli.«

»Nic divného, pranic divného, milý pane Augustine,« vyložil mrzák. »Nežli vy jste přišli do města, měl jsem už všechno obstaráno a dřepl jen ve vinárně...«

»Aj!« uklouzlo mimoděk Pitrdlovi. »A co pak jste si koupil — co?« optal se dychtivě.

Mrzák se potutelně usmál.

»Prozatím jsem si vše, co potřebuju, objednal a zamluvil,« pravil chladně.

»A nic, pranic jste si nekoupil?« dotíral Pitrdle, jako by vůbec ani nebylo možno meškati ve městě a nic si nekoupiti.

»Něco přece — a to hned, jakmile jsem se v městě zastavil před prvním krámem,« odpověděl mrzák.

»A co, prosím, co?« optal se dychtivě staroch a po něm zvědavě i někteří jiní.

»Hádejte!« dráždil mrzák zvědavost.

Starý Pitrdle a někteří hosté začali hádati.

Ale mrzák potutelně se usmívaje vřel jen záporně hlavou.

»Neuhodnete ani do soudného dne,« pral konečně, když byli hádající uvedli asi sto různých předmětů.

»Tedy se poddáme — pykáme!« zvolal starý Pitrdle a dětskou zvědavostí.

»Hola, hospodo! Pivo! A to hned! Nebo — —!«

Nedofekl, nýbrž podal pravici, kterouž chtěl právě udeřiti na stůl, aby dodal slovům svým důrazu, Rorejsovi.

»Vida, vida,« pral dobrodušně; »teď jsem si chtěl zalázeřit na Rorejsa a Rorejs tu zatím sedí jako kterýkoli jiný host... Jak pak jste se po celý den měl?«

Však dříve nežli Rorejs odpověděl, upoutána pozornost všech novým hostem: starým Pitrdlem, kterýž se objevil na prahu a uvítán podobně jako před chvílí pan Matýsek ohlušující vřavou všeobecného jástou.

Jen dále, pane Augustine!« vyběhl pan Matýsek. Vybidnutý se musil hostni skoro prodrati, nežli se dostal na své místo ku stolu »honorace«.

»Nu, to já jen na chvíličku,« pral tonem omlouvavým podávaje ruku panu Matýskovi. »Když jsme přijeli s Kačenkou z města,« pokračoval po krátké pomlce, »seděli jsme doma a povíдали si. Ale jakmile Kačka zaselechla z daleka štěkot vašeho Kartuše, prála: »Jdi, tatíčku, jdi a zepřej se, milého pana Matýska, jak si pochutnal na králíčkovi — —!«

»Znamenitě!« vpádl mrzák nemocha potlačiti úsklebného úsměvu.

Starý granátník však si toho nepovšimnul, nýbrž okračoval:

»Já sic nechtěl — vždyť už mi ty moje staré hnáty k námování neslouží; ale když začal Kartuš štěkat vždy bližšie, zved' jsem se přec a šel... A teď tu jsem...«

»A dobře jste udělal, pane Augustine,« dotrval mrzák. »Co pak byste v tom svém doupěti dělal? Snad byste se teď, když jste boháčem, nestyděl sedět za peci jako stará baba a modlit se růžencem...«

Slosování a talhy.

Losy Salmetské. (Dokončení). Dále vyhrávají po zl. 60.— konv. m. čís. 49033 086 174 348 357 474 511 544 565 673 885 49165 835 627 796 850 917 979 50012 025 152 274 391 409 442 550 511 533 415 437 481 552 900 52264 452 464 667 698 730 908 980 53063 879 429 633 555 54016 02 370 509 546 641 680 714 771 868 943 981 55172 309 455 497 629 683 705 833 849 959 56005 014 024 057 165 203 302 223 406 486 545 732 842 57084 280 254 421 427 690 903 983 59023 125 130 151 157 231 255 269 309 370 609 708 899 954 59009 144 188 369 434 447 503 714 750 766 60144 155 615 675 61051 090 190 194 736 780 979 62059 169 181 332 463 531 550 758 843 63027 138 144 168 184 254 326 418 555 804 902 993 64036 070 112 364 460 489 640 735 826 976 65124 250 255 299 386 593 62244 442 513 532 704 67049 058 147 178 214 256 394 911 957 68003 347 444 456 954 991 69038 351 358 451 548 787 837 70076 077 116 128 184 308 341 358 462 479 518 71121 165 202 815 343 457 516 559 861 820 72046 109 224 229 230 642 848 970 73098 566 688 74024 042 111 170 333 439 454 765 925 985 75133 341 641 408 774 901 996 76068 307 472 476 776 815 816 971 72077 099 326 514 599 669 896 78134 179 211 232 227 350 531 757 848 950 79096 135 158 177 265 281 364 766 894 80010 243 343 395 615 694 710 967 968 81204 269 439 443 448 475 576 669 819 929 948 82026 058 252 271 322 436 598 755 780 784 877 882 963 83008 121 872 409 474 771 780 935 962 84159 280 402 547 570 789 831 930 85164 410 505 853 86314 684 844 87117 197 232 272 582 760 807 849 88144 177 236 395 589 635 767 771 821 875 89270 432 472 612 745 770 822 863 889 926 90122 527 630 704 766 873 904 91070 223 231 431 813 92231 531 631 967 93107 379 847 882 898 979 94041 043 061 116 162 231 358 413 513 554 630 721 95083 088 167 486 546 547 598 706 819 854 96115 158 170 332 357 483 497 606 774 948 97070 148 374 557 116 763 773 829 98007 140 254 412 469 627 99080 140 202 288 410 615 592 640 733 742.

Zeměři v Praze.

Dne 14. ledna 1890. Rudlová Emilie, vdova po rytčí, 71 rok, 303-III. Trojánek Josefa, vdova po kočím, 82 roky, 430-I. Thielová Marie, milosrdná sestra, 26 roků, 336-III. Babánek Antonín, soukromník, 29 roků, 1171-II. Kovářková Karolina, dcera topiče, 5 roků, 295-VII. Maréž Jan, bankovní sluha, 72 roky, 335-II. Melicharová Anna, vdova po kupci, 81 rok, 122-I. Michálek Josefa, trafikantka, 84 roky, 856-I. Kunec Jan, strojník, 35 rok, 220-I. Adamová Anna, vdova po řezníku, 66 roků, 42-I. Čížek František, koč, 73 roky, 1410-II. Vačková Zdenka, 21 měsíc, 97-VII. — Ve všeobecné nemocnici: Holečková Alžběta, nádenice, 44 roky. Masnerová Barbora, vdova po hrdní, 77 roků. Vohralík Josef, obuvník, 29 roků. Bartušek Josef, nádeník, 50 roků. Brdčicková Adela, manželka kožešníka, 47 roků. Pokorný Karel, knihář, 19 roků. — U milosrdných sester: Šormová Anna, tkačková, 39 roků. — V Josefovské nemocnici: Weissová Terezie, vdova, 71 rok. — V chorobnici: Šámal Jan, vošák, 65 roků. — U Alžbětinek: Waldschuberová Marie, manželka truhláře, 59 roků.

Závěrečné úřední kursy vídeňské bursy ze dne 17. ledna 1890.

	penize	zboží	penize	zboží
Renty:				
papírová květ.-list. 4% 1888-1892	88.15	88.35		
4% 1893-1897	88.15	88.35		
4% 1898-1902	88.33	88.53		
4% 1903-1907	88.30	88.50		
4% 1908-1912	109.85	110.05		
4% 1913-1917	101.60	101.80		
4% 1918-1922	101.80	102.—		
4% 1923-1927	99.05	99.25		
4% 1928-1932	149.—	150.—		
Záštavní listy:				
Rak. všeob. poz. úst. 4%	116.73	117.25		
Rak. všeob. poz. úst. 5%	108.25	108.75		
Anglo-rak. banka 4 1/2%	101.25	—		
Ces. hypot. banka 5%	102.10	102.80		
Hal. zem. banka 4 1/2%	98.25	98.75		
Rak. hyp. banka 4%	95.70	96.10		
Priority:				
Č. sev. dráha I. vyd. 1%	107.—	109.—		
II. 1%	107.—	109.—		
III. 1%	100.20	100.80		
Č. záp. dráha I. 1%	—	—		
II. 1%	105.20	106.—		
III. 1%	105.20	106.—		
Frant. Josefa (1884) 1%	97.—	97.70		
Rak. sev. dráha I. 1%	107.—	107.40		
II. 1%	105.50	106.40		
Pr. dráha. dr. 300 m 1%	—	—		
Pr. žel. sp. 3 1/2% 1907-1912	99.90	100.80		
1913-1917	103.—	103.75		
1918-1922	106.75	—		
1923-1927	106.75	—		
Losy:				
Státní z. 1864 1%	133.—	134.—		
1865 (pol.) 1%	141.75	142.25		
1866 (pol.) 1%	146.—	146.75		
1867 (pol.) 1%	175.50	176.50		
1868 (pol.) 1%	174.—	176.—		
Budimské 1%	61.—	62.—		
Cerv. kříže 1%	19.—	19.50		
Klarské 1%	12.40	12.8.		
Dunaj. e. regul. 1%	123.—	124.—		
St. Genoia 1%	27.—	28.—		
inspir. 1%	63.50	64.50		
Kragovské 1%	23.—	24.—		
Liublaňské 1%	24.—	24.—		
Palffyho 1%	47.50	58.—		
Rudolfé 1%	19.50	20.50		
Salmovy 1%	—	—		
Soľňhradské 1%	25.—	26.—		
Srbské sprec. 1%	35.—	35.50		
Staislavovské 1%	82.—	85.—		
Kursy valut:				
Amsterdam 1%	97.50	97.60		
Brussel 1%	—	—		
Německá měna 1%	37.43	37.73		
Londýn 1%	117.90	118.50		
Paříž 1%	46.70	46.75		
Petrohrad 1%	—	—		
Syčarská měna 1%	46.60	46.65		
Kursy směn.				
Terstské 100zl. 1%	—	151.—		
Tiňské 60zl. 1%	—	126.75	127.25	
Turecké 1%	—	—	—	—
Uherské hyp. banky 1%	—	—	—	—
Uherské premiové 1%	—	—	136.25	136.75
Valdýnské 1%	—	—	40.25	41.25
Windischgrätzské 1%	—	—	54.50	55.50
Akcie bank.				
Anglo-rak. banka 1%	161.75	162.25		
Čes. esk. banka 1%	317.25	318.25		
Uvěřn. B. 1%	325.25	325.75		
Uher. úvěrní banka 1%	346.75	347.25		
Uherská esk. banka 1%	410.—	411.—		
Rak. hypot. banka 1%	71.50	—		
Banka pro rak. země 1%	235.—	235.60		
Hosp. úv. b. v Praze 1%	982.—	986.—		
Rak.-uhers. banka 1%	113.—	113.50		
Česká Unie banka 1%	90.—	91.—		
Zivnostenská banka 1%	—	—		
Akcie železnic.				
Ústí-Teplice 1%	1350.—	1370.—		
Česká severní 1%	222.—	224.—		
Česká západní 1%	334.—	337.—		
Budějovická A. 1%	1040.—	1045.—		
Dunaj. paropl. spol. 1%	374.—	376.—		
Duchce-podmok. 1%	142.—	148.—		
Rak. místní dráhy 1%	294.—	295.—		
Rak. Lipt. 1%	196.—	196.50		
Rak. sev. dráha 1%	222.—	222.60		
II. B. 1%	—	—		
Praha-Duchcov 1%	68.50	69.—		
Státní dráha 1%	238.25	238.75		
Liberec-Paroubice 1%	160.75	170.25		
Papíry průmyslové.				
Pražská želez. spol. 1%	421.—	422.—		
Tureck. tabák. režie 1%	119.70	123.25		

Přirozenou ochranu proti potměsilé

chřipce!

a všem nakažlivým nemocem poskytuje bez odporu ozonický, zdravotní, od včeluhybných lékařů co desinfekční prostředek k čistění vzduchu odporučeny

lesní bouquet

kteří, byv rozprášen, místnosti překrásnou balzamickou a oběrstující lesní vůni naplněje a dýchací ústrojí vzduchu schopným činí. Tento osvědčený výtažek z jedlového a smrkového Jehličí hodí se tudíž výborně co záchrana pro obydlí a zvláště pro světnice nemocných, poněvadž všechny nakažliviny zničuje a způsobuje čisté ovzduší. Výtažek tento odporučuje se též pro písařny, taneční sály a všechny závody, v nichž panuje čilejší návštěva.

Necht se žádá výslavně **Pollakův lesní bouquet**, poněvadž existují tu i tam bezcenné padělkami. Cena za kilo 3 zl. 50 kr. Níkolané rozprašovací přístroje 80 kr!

Karel Filip Pollak,

továrna na trestí v Praze, Mariánská ulice, číslo 18. Prodej v malém v láhvičkách po 50 kr. a 1 zl. v Praze u pp.: Josefa Fūrsta, lékárníka na Poříčí, A. Teršce, lékárníka na Můstku, Ferd. Hübla, voňavkáře v Hyberně ulici, Jos. Kammela, voňavkáře na Přikopěch 15. Rud. Isersteina, modní obchod pro pány v Ovčenské ulici, Rudolfa Schindlera, závoď s voňavkami na Ferdinandské třídě. Malá stánek: Pan Rudolf Hartmann, c. k. dvorní komorní vlášenkař v Mostecké ulici. 175

Pro choré žaludkem a chudokrevně. Celestýnské kapky,

(vyrábětel Arnošt Bradý lékárník v Hradku v Čechách), uznávaný výtečný prostředek proti všem nemocem žaludku a jeho ústrojí. Zvláště příživně léčivé vlivské při chudokrevnosti, ledničce, tlučení srdece a jiných s tímto ve spojení jsoucích nemocí. Cena láhvičky 40 kr. r. č.

Vil. Dická konces. zápražná

(vyrábětel Vilém Dický v Žitavě v Sasku), přes 50 roků stará a osvědčená proti: **dně, hostci, starým a čerstvým ranám, pohmožděním, ožoblením, kuřim oklám a p.** Masť ve tyčinkách po 10, 20 a 40 kr. r. č. Hlavní sklad pro Rakousko-Uhersko u Arnošta Bradého, lékárníka v Hradku u Liberce v Čechách; v Praze u lékárníka: Fanta na Staroměstském náměstí, Fūrsta na Poříčí, Teršce na Můstku a Štěpánka na Vinohradech, jakož i ve všech téměř lékárnách na venkově. 15

Král. české zem. divadlo v Praze.

Národní divadlo.

Dnes v sobotu, 18. ledna. 43. hra v předpl. **RUSALKA.** Začátek o 7. hodině. Konec o půl 10. hod.

Obchodní knihy české výroby 25

jsou lepší a levnější včeských. Tyto ve všech velikostech a druhých linkových má na skladě firma

K. V. Stýblo,

obchod papírácký v Praze, Václavské náměstí č. 32.

»Ah, to já se, prosím, na různici nikdy nemodlím,« vložil s dobrodušnou upřímností staroch, načez se rozpredla obvyklá všední rozprávka, jak se kdo měl, kde byl a co dělal.

Rorejs se vyzpovídal upřímně.

Podobně pověděl starý Pírdle, co vše se svou deero koupil: na kolíkeré a jaké šaty — na jaký kabátek, jaké botky a jiné tretky — všeho vsudy za sto a několik zlatých.

»A teď,« končil svou zpověď, »musím se pustit do práce, abych Kačence aspoň do neděle ušil šaty a kabátek...«

»Snad byste se nestyděl — takový boháč a — ši, sám!« vpádl mrzák Brzdíček. »Teď byste snad pece mohl popráť nějaký vejďeleček některému jinému krejčíkovi...«

»Ale tak, jak to chce Kačenka mít, snad by to ani nikdo nedovedl,« odvažil se namítnouti staroch.

»Nu, z našich vesnických hmidopíchť ovšem žádný,« dotvrdil mrzák. »Ale ve městě jsou jiní krejčí, kteří si-jou i pro panstvo — A proto vezměte vy jen dobré panné Kačence hezky míru, zajedte si zejtra do města, vyhledejte šikovného pana mistra a máte po práci i po starosti! Co pak za to dáte? Pár grošů vás nezabije.«

Starý granátník nemohl jinak nežli přisvědčiti. Měltě beztoho nemalou starost, že takovou práci, jak si Kačenka přála, nesvede. Nevyznal se v ní ani z mládí, nerku-li nyní, když už oči neslouží a ruce se třesou. Čhtěl se práci té podvoliti z pouhopouhé bravery, by se pokusil dokázat, že snad přece ještě z něčeho jest.

Slový mrzákovi byl upozorněn, že se to dá přece nějak jinak vykličkovati, auzí by pri tom utrpěla krej-

čovská jeho čest« a proto milerád prohlásil, že rady mrzákovy uposlechne.

»A co pak jste koupil sobě, pane Augustine?« optal se Brzdíček.

»Já — sobě?« opáčil staroch udiven, jako by něco podobného vůbec ani možným nebylo.

»Kdož pak jiný a komu jinému? Což pak jste na sebe zapomněl?« pokračoval mrzák.

»Vždyť já, prosím, praničeho nepotřebuju,« odpověděl Pírdle s onou jistotou, která nepřipouští nejmenší pochybnosti.

»Ale peníze jste měl přece s sebou — ne?« připomenul mrzák.

»Ovšem, ovšem — všechny... A pořád jsem držel ruku na kapse a umíral starosti, abych nic neztratil.«

»A to jste si nepopřál ničeho — praničeho...«

»Ah, něco, prosím, přece...«

»Nu, tak! A co pak, prosím vás — co pak?« dorážel mrzák.

»Zaskočili jsme si s Kačenkou v poledne do hospody,« zpodobal se upřímně staroch. »Řek' jsem, aby nám dali každému po misce polivky. Když jsme jí snědli, přinesli nám každému flák hovézího masa a po mase každému kus pečinky... A když jsem se najedl, pomyslíl jsem si: »Eh, teď kdyby tak bylo něco pro chuť!« A jak se stalo, tak se stalo — ani sám neví — v malé chvíli stála na stole štamprlíčka slivovice a já ji vyzunk' na jeden doušek... »Šmakuje, tatičku, šmakuje?« přála Kačenka. A když jsem příkyvnul, poručila mi sama dát ještě jednu. A já jí zas vyzunk' na jeden doušek...«

Upřímná zpověď ta byla zřejmým důkazem, že starý granátník prvního dne skutečně nevěděl, co s penězi po-